

[Løvig Simonsen]

den nødvendige handling og ikke med den tidsforskydning, der er angivet i redegørelsen.

Man skal tænke, det er klart. Man skal handle, men den tidsforskydning, der er her, er ikke rimelig, og det ved ministeren godt. Det ved landbrugsministeren også godt, og det er derfor, det er så vigtigt, at man her slår fast, at når vi taler om, at tvivlen skal komme miljøet til gode, så kommer det til gode, når man handler, ikke når man venter for længe, for så dør hørsemor.

Lad mig slutte med et citat, som både ministeren og jeg kender: »Tænk globalt, handl lokalt«, og lad mig så tilføje, »inden det bliver for sent«.

Erling Christensen (S):

Med dags varsel stoppede Miljøministeriet i februar tilsagnet om støtte og penge til en miljøstøtteordning for landbruget. Det betød, at mange landmænd pludselig blev sat i en ubehagelig økonomisk klemme, fordi regeringen nu pludselig ikke ville leve op til lovgivningen.

Jeg rejste sagen her i Tinget i marts med et spørgsmål til både landbrugs- og miljøministeren. Landbrugsministeren sagde dengang, at initiativer til genoptagelse af støtte måtte udgå fra Miljøministeriet. Ugen efter sagde miljøministeren: Det er ikke mit problem; landbrugsministeren må finde pengene et andet sted eller omprioritere. Det er der jo flere der må.

Statsministeren har nu efterfølgende meddelt Folketinget, at miljøstøtteordningerne for landbruget er overflyttet til Landbrugsministeriet. Vi var lidt i tvivl her i marts måned, om de to ministre var medlemmer af samme regering, men vi kan altså konstatere nu, at statsministeren har placeret aben på landbrugsministerens skulder.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge landbrugsministeren, om han har tænkt sig i handling at leve op til loven og de fine ord.

Hvornår kan kommunerne igen begynde at administrere loven om miljøstøtte sådan, som den blev vedtaget i 1987? Hvornår kan den enkelte landmand igen regne med at få støtte? Og til sidst: Vil den landmand, der den 20. februar 1990 var kontraktligt forpligtet over for en entreprenør, kunne få tilskud til miljøforbedrende foranstaltninger udført i tidsrummet fra 20. februar og til, at landbrugsministeren selvfølgelig begynder at leve op til loven?

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil også takke for redegørelsen, men jeg vil ikke komme så meget ind på den. Nu er vi jo i landbrugs sproget, og jeg tror, vi kan sige, at den har fået mindst én gang dobbeltsnit her i eftermiddag.

Men jeg har da lyttet til det af debatten, jeg har haft tid til, og både fru Marianne Jelved og fru Dorte Bennedsen har sagt, at vandmiljøplanen skulle da overholdes; det ville de stadig væk holde på.

Hvad gik vandmiljøplanen så ud på inden for landbrugets område? Ja, den gik jo ud på, at senest den 1. januar 1993 skulle kvælstofudledningen reduceres med 50 pct., og det betød jo altså, da der blev købt 290.000 t kunstgødning, da planen blev vedtaget, at det skulle ned på 195.000 t 1. januar 1993. Det er faktisk det, planen sagde, og når det gjaldt fosfor, skulle der reduceres med 80 pct.

Det ved alle vist ikke kan lade sig gøre, men der er noget, jeg gerne vil spørge om. Nu sidder der nok en del sagkyndige også nede i hjørnet og lytter. Hele debatten i dag er gået ud på, at det, vi mener forurener, er kunstgødning, og derfor taler Socialdemokraterne om gødningsafgifter. Men jeg har endnu ikke set nogen rapporter eller nogen steder, hvor det er bevist, at det er kunstgødningsudspredningen, der er årsag til forurening. Tværtimod har vi masser af udsagn om, at det ikke er kunstgødningen. F. eks. står der i Børsen fra den 20. marts:

»Miljøplanen ubrugelig.

Miljøteknikernes dom over politikerne er hård: Miljøplanen er ubrugelig, den er skabt på et tilfældigt grundlag, den er lavet i hastværk, og de 12 mia. kr, den kostede, kan ikke undgå at føre til fejlinvesteringer.«

Jeg vil også citere fra en anden god artikel – dette være henvendt særlig til Socialdemokraterne. En dame ved navn Eva Gredal har skrevet i Landsbladet, at det slet ikke er landbruget, der forurener – hun er faktisk en fornuftig dame – nej, det er vaskepulver, der er årsagen til havdøden. Det er husmødrene, der pøser vaskepulver i, både når de vasker op, og når de vasker tøj, der sådan set er hovedårsagen. Hvad om man gjorde lidt ved det?

Jeg har også et notat fra verdens ældste forsøgsstation, Rothamsted, der skriver, at kvælstofudvaskning fra udyrket jord er lige så stor eller endnu større end fra dyrket jord. Fru Dor-